

користувача угод, віртуальні об'єкти представляють собою об'єкт інтелектуальних прав, який учасник віртуального світу використовує на підставі невиключної ліцензії. Даний підхід є розумним в світлі діючих норм права інтелектуальної власності, однак він може вступати в протиріччя з економічною основою цих відносин. Віртуальні предмети все частіше стають предметом угод, а за своїм змістом представляють собою саме угоди купівлі-продажу.

Цими проблемами віртуальне право не вичерпується, оскільки через віртуальні світи відображається майже весь спектр проблем інтернет-права. Але, більш того, ті віртуальні світи, яким властива віртуальна соціальна реальність, можуть представляти інтерес не тільки для галузевих юридичних наук, а й для теорії і соціології права, виступаючи в якості моделей реальних відносин або, можливо, простору для соціального експерименту.

Примітно, що у світі інтерес до проблем віртуального права зростає і знаходить своє відображення в різних професійних асоціаціях юристів. Так, наприклад, секція з правової науки і технології Американської асоціації адвокатів включає в себе комітет з віртуальних світів і онлайн-ігор.

Якщо розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та індустрії електронних розваг продовжиться в нинішньому напрямку, актуальність вивчення проблем віртуального права буде тільки зростати.

УДК 681.3.06

ПОЛІНА ІВАНІВНА ПОПОВСЬКА

курсант 3 курсу факультету №4 Харківського національного університету внутрішніх справ

ОСНОВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ЗВУКОЗАПИСУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Сьогодні вже ні для кого не таємниця, що інформаційні технології є невід'ємною частиною в діяльності сучасної поліції. Неодмінною умовою підвищення ефективності управлінської праці є інформаційні технології, що володіють гнучкістю, мобільністю і адаптивністю до зовнішніх впливів. Інформаційні технології передбачають вміння грамотно працювати з інформацією та обчислювальною технікою.

Спеціальні технічні засоби (СТЗ) можна класифікувати відповідно до слідчої, оперативно-розшукової та адміністративної діяльності органів внутрішніх справ (спеціальні технічні засоби загального призначення).

Під час розслідування злочинів СТЗ використовуються гласно для збирання і дослідження доказів. Технічні засоби, прилади та прийоми охоплюються поняттям "криміналістична техніка". Ці питання розглядалися також при застосуванні знарядь і приладів пошукової техніки [2, с. 76], приладів спостереження [3, с. 44]. Застосування криміналістичної техніки регулюється нормами кримінально-процесуального закону.

Використання звукозапису в роботі поліції, має велике значення при проведенні слідчих дій і оперативно-розшукових заходів, пов'язаних зі збиранням і фіксацією звукової інформації. Звукозапис може бути використаною для ідентифікації особи за голосом, для проведення її впізнання за голосом, для перевірки за обліком фонограм. Для ефективної роботи слідчих і оперативних підрозділів по розкриттю злочинів застосовуються засоби звукозапису та оперативного прослуховування, що дозволяє з великою точністю й повнотою фіксувати людську мову та іншу звукову інформацію при наявності спеціальних технічних, криміналістичних засобів і методів.

Стосовно оперативно-розшукових заходів звукозапис може використовуватися негласно, наприклад: коли йдуть переговори між замовником і виконавцем злочину. Фонограми можуть в опечатаному вигляді на відповідному носії зберігатися при справі. Суд, дослідивши джерела інформації, отримані із застосуванням спеціальних технічних засобів, дає їм оцінку та можливість їх використання як доказів. В оперативно-розшуковій діяльності засоби звукозапису використовуються для отримання інформації (гласно і негласно).

Оперативне використання звукозапису регламентується: законами України «Про національну поліцію», «Про оперативно-розшукову діяльність», Кримінально процесуальним кодексом України (ст.252, 256, 260, 266, 267, 269, 270), наказами МВС України.

Використання засобів звукозапису в оперативно-розшуковій діяльності документально оформляється: *довідкою* – оперативним працівником за наслідками проведеної роботи, *актом*, *планом*, *рапортом*, якщо технічний засіб застосовується оперативним працівником самостійно або із залученням працівників інших служб.

В слідчій діяльності засоби звукозапису переважно використовуються для фіксації наступних процесуальних дій: 1) при огляді; 2) при слідчому експерименті; 3) при обшуку; 4) при допитах.

У випадку фіксування процесуальної дії під час досудового розслідування за допомогою технічних засобів про це зазначається у протоколі (стаття 104. КПК України) [1].

При проведенні слідчих дій з застосуванням звукозапису про це повідомляються всі учасники слідчої дії до її початку. Фонограма повинна містити відомості, зазначені у частині 1 статті 85 цього Кодексу, та відбивати весь хід слідчої дії. Повторення спеціально для звукозапису будь-якої частини слідчої дії в ході її проведення не дозволяється (стаття 85-1. КПК України) [1].

Перед закінченням слідчої дії звукозапис повністю відтворюється учасникам цієї дії (стаття 85-1. КПК України) [1].

При пред'явленні учасникам процесу матеріалів справи у зв'язку з закінченням досудового розслідування звукозапис відтворюється обвинуваченому і його захиснику, а в разі клопотання – і іншим учасникам

процесу. Фонограма в опечатаному вигляді зберігається при справі (стаття 85-1. КПК України) [1].

Як висновок можна виділити, що звукозаписуючі пристрої широко використовують у попередженні злочинів та профілактичній діяльності органів дізнання, слідства й суду. Значну роль вони відіграють в адміністративно-профілактичній діяльності, попередженні проступків і правопорушень. Основною метою використання звукозапису при розслідуванні є забезпечення додаткової наочно-звукової фіксації ходу окремих слідчих дій. Особливо таких слідчих дій, як допит, очна ставка, перевірка показань на місці, пред'явлення для впізнання. У тактиці проведення зазначених слідчих дій визначені ті ситуації, коли доцільно використання звукозапису в якості допоміжного засобу їх фіксації.

Список бібліографічних посилань:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Кодекс кримінальний процесуальний від 13.04.2012 № 4651-VI. Редакція: 18.10.2018.
2. Гончар В. К., Золотар О. В. Знаряддя та прилади пошукової техніки: Навч. посіб. Київ: Нац. акад. внутр. справ України, 2001.
3. Гончар В. К., Золотар О. В. Прилади спостереження в екстремальних умовах: Навч. посіб. Київ: Нац. акад. внутр. справ України, 2003.

УДК 681.3.06

АННА ОЛЕКСАНДРІВНА ОСТРОВЕРХОВА

курсант 3 курсу факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

АНАЛІЗ ПОПУЛЯРНИХ ПРОГРАМНО-АПАРАТНИХ ДЕВАЙСІВ ТА ГАДЖЕТІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Стрімкий розвиток інформаційних технологій поступово трансформує світ. Усі сфери суспільного життя та виробництва модернізуються за рахунок використання електронно-обчислювальних машин. Також для забезпечення ефективної діяльності Національної поліції України треба використовувати якомога більше сучасних програмно-апаратних девайсів та гаджетів спеціального призначення.

Девайс (device) – це самостійне, багатофункціональний програмно-апаратний пристрій, яке використовується в багатьох областях, призначене для виконання приватного, спеціального завдання (наприклад комп'ютер, ноутбук, планшет, смартфон, бортовий комп'ютер до автомобілю патрульної служби).

Гаджет (gadget) – це програмно-апаратний пристрій, створений в допоміжних цілях, для роботи якого можуть знадобитися додаткові пристрої. (електронний паспорт, електронні браслети, окуляри віртуальної реальності, натільна камера, розумні відеокамери, квадрокоптер).